

var klar over, at hele det Arbejde, som Udvalget havde besørget, var fuldstændig mislykket. Ja, jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det ærede Medlem havde sagt, at det var vellykket, vilde vi neppe ude paa Landet have faaet Tak for vort Arbejde, thi saa tror jeg, at de der vilde betragte det som mislykket. Der har i dette Udvalg været meget stærkt divergerende Anskuelser paa næsten ethvert Punkt, og jeg maa betragte det som forholdsvis heldigt, at vi have enedes om saa meget, som vi have enedes om. Jeg tror derfor, at det er en Overdrivelse, naar der siges, at Arbejdet er mislykket, jeg tror i hvert Fald ikke, at det kan siges, at det er mere mislykket, end Udvalgs Arbejder i Almindelighed ere. Thi det hænder jo næsten aldrig, naar et Udvalg er færdigt med sit Arbejde, at alle ere tilfredse, men der er i Reglen enkelte, der finde Arbejdet mere eller mindre mislykket, og det skulde da være underligt, om der ikke ogsaa skulde være enkelte Medlemmer, der finde dette Arbejde mislykket. Om ikke dette Udvalgs Arbejde er særlig vellykket, saa er det dog saa vellykket, som det i Almindelighed er, naar det lykkes at faa et Resultat ud af Arbejdet.

Jeg kan ikke lade være nu til Slutning at udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa blive ført igennem i det andet Ting. Det er jo en bekendt Sag, at der ude i de forskellige Amtsraad var Arbejder i Gang for at træffe Bestemmelser med Hensyn til Automobilkørsel, og hvis dette Lovforslag ikke bliver ført igennem, føler jeg mig forvisset om, at dette Arbejde ude i Amtsraadene vil blive optaget hurtigst muligt, og jeg tror ikke, at det vil blive lempeligere Bestemmelser, der blive vedtagne for automobilkørende i de forskellige Amtsraad. Men der er een Ting til, som jeg tror, at der er Grund til at nævne, og det er det, at der ganske sikkert vil blive truffet meget uensartede Bestemmelser i de forskellige Amter. Derfor, selv om vi ikke have naaet til at tilfredsstille Automobilejerne eller automobilkørende, tror jeg, de ville være bedre tjente med, om dette Lovforslag kunde blive gennemført nogenlunde, som det her er vedtaget, end om de faa de forskellige Bestemmelser vedtagne ude i Amtsraadene. Jeg skal med disse Ord anbefale Udvalgsflertallets Ændringsforslag, og udtale Haabet om, at det maa lykkes at føre denne Lov igennem endnu i denne Samling.

L. Rasmussen: Den ærede Ordfører for Udvalget udtalte, at Følgen af, at det af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag blev vedtaget, ikke vilde blive, at Kuskene kunde faa Tid til at spænde fra, thi inden han kunde faa Tid dertil, var Automobilisten langt væk. Det kan jeg ikke tro, thi det at tage to Skagleremme af — det er jo navnlig Enspænderkøretøjer, hvorom der vil blive Tale — og trække Øskenerne ud af Stængerne er jo meget hurtigt gjort. Hvis Automobilet i det hele taget skal standse, forstaar jeg ikke Meningen hermed; thi Kuskene vil jo i de fleste Tilfælde hurtigere kunne standse, end Automobilet vil kunne standse og sættes i Gang igen. Til Slutning vil jeg kun sige, at jeg vil forvare mig imod, at jeg skulde nære den Anskuelse, at det skulde være ligegyldigt, om en Vej er smal eller bred. Det er selvfølgelig ikke ligegyldigt, om man færdes paa en Vej, der er 20 Alen bred, eller en Vej, der er 8 Alen bred, tværtimod. Det svage Punkt ved Breddebestemmelserne er, at et Sted skal Grænsen være, og man maa dog indrømme, at det kun spiller en overordentlig ringe Rolle, om man sætter Grænsen ved Veje paa $11\frac{3}{4}$ Alen eller ved Veje paa 12 Alen, for den, der kan komme forbi uden Fære paa en Vej, der er 12 Alen bred, vil rimeligvis ogsaa kunne komme forbi paa en Vej, der er $11\frac{3}{4}$ Alen. Det er jo det svage Punkt, men at det skulde være ligegyldigt for at komme forbi, om Vegen er smal eller bred, er ikke min Mening, og det har jeg aldrig sagt eller tænkt, men jeg paastaar, at ved det af os stillede Ændringsforslag ville de værste Ulykker kunne undgaas, hvorimod det ikke vil være Tilfældet, hvis vi blive staaende ved Bestemmelsen i Lovforslaget, som det nu foreligger. Skønt jeg i og for sig ikke har meget tilovers for Automobileerne — det er jo lidt fra det almindelige — mener jeg dog, at vi maa indrømme dem Ret til at færdes paa Vejene, og det er ikke godt, at de skulle være fuldstændig afhængige af de vejfarende; thi Kuskene kunne jo være chikanøse, det have vi jo set over for Cyklisterne, og det ville de ogsaa kunne være over for Automobilisterne. Jeg tror fremdeles, at dette Ændringsforslag deler Sol og Vind lige til alle Sider, og derfor skal jeg endnu en Gang anbefale at vedtage det.

Ordføreren (P. Madsen): Jeg ønsker blot at sige, at det staar saadan for mig,